

Rudkøbing, den 8. marts 1950.

Postadresse: Box 9

Rue Villavej 5 . Telefon 460

*

Kære Erik!

Tak for din lille opstrammer forleden. Jeg er kun glad for, at du ønsker mit medarbejderskab ved KOSMOS, men jeg er samtidig ulykkelig over, at jeg ikke kan finde på noget at skrive i øjeblikket. Jeg forsikrer dig, at det ikke skyldes manglende vilje. Men sagen er jo den, at det er altid vanskeligere at skrive til KOSMOS end til almindelige okkulte blade, fordi det forventes, at man kun skriver (går jeg da ud fra!), hvad der har relation til det, Martinus har fortalt os. Anden okkult filosofi kan følgelig ikke berøres. Og desuden har Martinus endnu ikke behandlet ret meget af det oversanselige, som er det, der interesserer mig mest, og som jeg helst vil skrive om. Det gør også sagen vanskeligere, at der aldrig i KOSMOS er meningsudvekslinger. På den måde bliver det let dødt og stillestående uden den inspiration, som sikkert vilde få mange flere til at skrive. Som du ved, holder jeg meget af meningsudvekslinger, hvor jeg kan få lov til at boltre mig frit. Det er ligesom, man har håndjern på, når man skriver i KOSMOS. Desuden har jeg besluttet, at når jeg skal skrive i KOSMOS, må det kun være om det, som jeg betragter som virkelig åndsvidenskab, d.v.s. om alle de interessante emner, der fandtes i de første årgange af KOSMOS, d.v.s. okkult filosofi og det oversanselige. Det meste af det, der står i bladet nu om stunder, er meget udvandet som åndsvidenskab betragtet og efter min mening ofte helt ude i periferien. Jeg ved, kære ven, at du ikke kan lide ordet okkult, men jeg vil alligevel tillade mig at sige, at KOSMOS er ikke okkult nok. I sin tid blev det i jeres annoncer kaldt "tidsskrift for højere okkultisme". Det var en betegnelse, jeg kunde lide, og det passede dengang. Hvorfor får I ikke en glimrende medarbejder som Carl V. Hansen? Han ved meget mere end jeg. - Men som sagt: Min tavshed skyldes ikke manglende vilje, og får jeg en skønne dag inspiration, så skriver jeg.

Jeg blev stærkt inspireret forleden, da jeg læste Martinus svar nr. 6 i korrespondance-afdelingen, og jeg kunde skrive en hel artikel derom. Men ak - hvad nytter det, når det vilde blive polemik mod vor kære mester selv? Jeg mener nemlig, at Martinus' svar ikke er fyldestgørende, og det er hans egen belæring, der er årsag til, at eleven nu snakker med. Da jeg ikke anser det for muligt at få det frem andre steder (der er jo lukket af både i KOSMOS og ved forbudet mod citat i andre blade), vil jeg i det mindste betro mig til dig, kære ven, da jeg ellers ikke får fred i sindet. Ja, sådan er jeg altså. Dette er ikke ondsindet kritik, men ærlig sandhedssøgen.

I sig selv lyder det jo usandsynligt, at det skulde være ligeså godt at koge grønsager som at spise dem rå, og praktisk erfaring siger da også noget andet. Alene at smage forskellen på en frisk rå gulerod og en kogt slatten og død er så kolossal, at det virker på vort naturlige instinkt. Martinus siger i det nævnte svar, at mikroånden udskilles fra sit fysiske legeme ved fordøjelsen, således at det er mikroånden, der udgør næringen, mens det fysiske går bort som afføring. Hertil er dog at sige, at der vitterligt tilføres legemet noget fysisk gennem ernæringen, hvad både viser sig gennem forøget vægt i voksenalderen og gennem påvisning af de kemiske stoffer, som optages i legemet. Det kan altså ikke være lutter ånd! En sådan har jo heller ikke nogen kemisk analyse. Yderligere kan ånd jo ikke eksistere alene, men må have et legeme, selv om dette kun er åndeligt stof. Det korrekte vilde da sikkert være at sige, at det ikke er udelukkende mikroånd, der inkarnerer ved fordøjelsen, men derimod mikrovesener - med tilhørende fysiske legemer - men fra en lavere spiral. Der skulde jo ikke være noget i vejen for, at selv om en grov plantes celler dræbes ved kogning, og dens fysiske stoffer går ud som afføring, at der samtidig frigøres mikrovesener i en lavere spiral, som så inkarnerer ved fordøjelsen inklusive deres fysiske legemer. Derved forklares jo også påvisningen af de kemiske stoffer. Dette er efter min formening også bedre i overensstemmelse

Postadresse: Box 9

- 2 -

Rue Villavej 5 . Telefon 460

*

med Martinus' egen forklaring af princippet med livsenhederne, hvor den ene spiral afløser den anden ud i uendeligheden.

Endelig er der dette med disse mikroånder, som hurtigt inkarnerer dér, hvor de vil finde de rette livsbetingelser - i dette tilfælde i den meneskekrop, som har brug for ernæring. Dette er jo utvivlsomt rigtigt, når man spiser planteføden rå. Men koger man f.eks. en gulerod, så er cellerne døde, og mikroånderne er diskarneret. Jeg tror bestemt ikke, at disse svæver rundt og venter på at blive inkarneret i et menneske, som havde tænkt sig at spise guleroden. De er i mellemtiden inkarneret andre steder. Kogningen må netop hindre mikrovæsenerne i at inkarnere i menneskelegemet. Jeg mener derfor, vi kun kan sikre os dem ved at indtage dem inden deres fysiske død, d.v.s., at det er naturligt og bedst at spise planterne rå, når der da ikke er tale om de meget grove arter. Og praksis synes jo også at bekræfte rigtigheden af min påstand, ligesom forrådnelse og lign. undgås. Der er en så fundamental forskel på kogte og rå ting, at jeg mener, det er vildledende at anbefale kogning til al mad. Og det gøres der jo faktisk i svar nr. 6.

Der er forresten også en anden ting, som dog drejer sig om noget helt andet. Martinus siger, at planten kun har anelsesbevidsthed. Men du omtalte selv forleden i en artikel de mærkelige eksperimenter, som inderen J.C. Bose har foretaget, hvorved han har givet planter chokvirkninger, har konstateret puls og meget mere. De to ting synes heller ikke helt i overensstemmelse med hinanden.

Som du ser, kære Erik, forsøger jeg at være vågen. De fleste af Martinus' venner er vist troende væsener. Det er i hvert fald min erfaring, og derfor bliver mine bemærkninger tit opfattet som uvenlig kritik, skønt de dog kun er udslag af min trang til at være forsker og finde frem til sandheden. Men kun meget få mennesker ønsker virkelig at forske. De har nok i en hovedpude - af forskellig intellektuel standard. Jeg mener stadig, at Martinus' lære er det mest geniale, vi har på det okkulte område på denne klode, men jeg kan ikke lade være med gennem årene at prøve alt kritisk. Hvorfor er jeg så ene om det? Er jeg den fødte kætter?

Jeg ved ikke, om du kender de homoseksuelles tidsskrift. Måske det kan interessere dig at se det. Jeg sender her et eksemplar, som du må beholde. Du træffer jo sikkert tit ensomme mennesker, som du kan glæde med at gøre bekendt med Forbundet af 1948's velsignelsesrige arbejde.

I håb om, at jeg snart kan få inspiration, så jeg kan sende dig noget, du kan bruge, sender jeg min kærligste hilsen.

Din hengivne ven

Helmer.